2018. szeptember 13. - **MTI közlemény - 2018. szeptember 2.**
— **A bevándorláspárti és a bevándorlásellenes erők harca lesz a szeptember 6-án induló európai parlamenti választási kampány** – mondta a Fidesz frakcióvezetője a Kossuth Rádió Vasárnapi újság című műsorában – olvastuk a Magyar Hírlap szeptember 2-i számában.

A kormánypárti politikus elmondta, erre a voksolásra történő felkészülés jegyében készült a „hazugságoktól hemzsegő” Sargentini-jelentés, amelynek szeptember 11-re és 12-re tervezett vitáján Orbán Viktor miniszterelnök is résztvesz. A kormányfő feladata, hogy megvédje Magyarországot, ha alaptalan és igazságtalan támadások érik, ezért a vitában világosan rámutat majd, hogy ez egy politikai jelentés, amelyet „Soros György brüsszeli emberei írtak” nyomásgyakorlási céllal – jelentette ki.

Kocsis Máté hangsúlyozta, hogy az európai politikában egyre élesebben látszik a törésvonal a „Soros-birodalom érdekeit szolgálók” és azok között, akik „meg akarják és meg is tudják állítani a migrációt”. A Fidesz képviselőcsoportjának vezetője előbbi csoportba sorolta például Emmanuel Macron francia elnököt és Judith Sargentini holland zöldpárti politikust, akik szerinte minden erejükkel az illegális bevándorlás elfogadtatásán, az európai lakosságcserén dolgoznak.?

Ezzel szemben a másik oldalon a magyar miniszterelnök, illetve Salvini olasz belügyminiszter tengelyéhez közeledő „illegális-bevándorlás-ellenes politikusok” találhatók, akik a saját választóik érdekeit, akaratait képviselik – mondta.

Kiemelte: Európa jövőjének kérdése, hogy visszafordíthatatlanul bevándorlókontinenssé válik-e vagy sikerül megvédenie magát. Kocsis Máté szerint Magyarországnak utóbbi cél érdekében egyre több szövetségese van, példaként említette a V4-országait, Olaszországot, Ausztriát és szerinte most már Németországban is jól érezhető a változás a bevándorláspolitikában.

A kormánypárti politikus hangsúlyozta, hogy a nemzeti kormányok egyre inkább védik magukat, érvényesítve állampolgáraik akaratát, miközben a jelenlegi brüsszeli vezetés a most kezdődő kampányt is arra használja, hogy „tovább erőltesse ezt a megbukott bevándorláspolitikát”.

Kocsis Máté érdekesnek nevezte, hogy a Sargentini-jelentés a magyar határvédelem azon elemét is bírálja, amelyet utólag az Európai Unió is kész finanszírozni 300 millió euró értékben. Megjegyezte, hogy a mostanihoz mérhető jelentések mindig az EP-választások környékén készülnek. Felidézte, hogy négy éve „egy Tavares nevű portugál kommunista írt Magyarországról hasonló jelentést”.

A Fidesz frakcióvezetője szerint itt lenne az ideje annak, hogy a „hazug, alaptalan állítások” után szülessen egy olyan jelentés is az Európai Unióban, amely arról szól, kik a felelősek azért, hogy Európa elvesztette biztonságát, amikor utat nyitott az illegális bevándorlásnak és annak árnyékában sok száz ember vesztette életét terrortámadásokban. MTI.

*

Összedőlhet-e a liberális diktatúra Nyugat-Európában?
Nagyon fontos ez a kérdés, mert a nyugati politikai felépítmény alapvetően más, mint a magyarországi, ahol a megbukott egypártrendszert követő útkereső politikai arénában önkéntelenül, mondhatjuk, természetesen, a kommunizmus előtti rendszer elemei jöttek vissza a köztudatba. A legtermészetesebb módon jött létre a többpártrendszer, jöttek létre politikai pártok, részben a múltból feltámadottan, másrészt a nyugati példákat követőkként. Csak a liberalizmus volt újdonság, mint pártalapításra alkalmas ideológia, ami elég széles érdeklődésre talált Magyarországon, főleg a fővárosban. Az újdonság iránti figyelem, a Nyugaton szinte egyedül érvényesülő sikerű, és a megnyíló piacra betelepedő, a jóléti világ beáramlását kápráztató gyors privatizációs beavatkozásra szolgálatkész nyomulás is kapott elég népes tábort liberalizmust vállaló pártok alapítására.
Kiket is vonzott a sikeres világ képét mutató, szabadpiacot és minden más szabadságot hírdető liberalizmus magyarországi megjelenése? Elsősorban vonzotta a párthatalom gazdasági rendjének, az állami vállalatoknak a vezetőrétegét, akik sorsuk szerencséjeként élték meg, mondjuk úgy, hogy rájuk zúdult az a történelmi változás, hogy a kollektivizmus felszámolása során az állami vállalkozásoknak privát vállalkozássá kell átalakulniuk. Ki legyen a tulajdonos? Aki ért hozzá, aki eddig is vezette. Mellesleg a vezetői pozíciókra felkészülő fiatalság is életük nagy esélyét látta a szabad világ táborába becsatlakozást.
Hiába sikerült mindezekkel szemben a Magyar Demokrata Fórumnak nemzeti programmal kormányt alakítani, a szabaddemokraták nyolc évre lehetetlenné tették a nyomulással szembeni védekezést Magyarországon, okozva annyi bajt, amiből igazán csak 2010-ben sikerült kiemelkedni az akkor már megedződött fiatal demokratáknak. És kik voltak a kiemelkedés hősei? Akik kezdetben a liberalizmust élhető ideális irányzatnak hitték, de nyitott szemmel figyelve rájöttek, hogy a keletre elvonult politikai zsarnokság helyére, nyugatról egy másik politikai áramlat vonul be, amely a korábbinál is veszélyesebb, mert nemcsak hirdeti a nemzetköziséget, de elszántan pusztít mindent, ami nemzeti.
Ez volt tehát az út, amin Magyarország végigment, és képes volt az önvédelemre, amikor megindult a szabad bevándorlási áradat Európa elözönlésére. Tisztán, világosan megmutatkozott, hogy az áradat szerevezetten, támogatottan indul útnak, és az általuk célbavett országok politikai rendszere készen áll a befogadásukra.
A szovjet ellenőrzés alól felszabadult keleti országokkal szemben a nyugati országok politikai szerkezete változatlan maradt az új helyzetben. Annál nagyobb mértékben változtak a gazdasági esélyeik. Privát vállalkozásaik rárohantak ezekre az országokra, felvásárolni a termelő eszközöket, mögöttük a nyugat állami szervek politikai támogatásával. A keleti népek nem váltak szocialistává, a nyugatiak magukává tették a liberalizmus eszmei tartalmát.
A nyugati társadalmak nagymértékben alakultak át amerikai ellenőrzésük időszakában, mindent elfogadtak, ami onnét indult, az emelkedő jólétben elhalt minden olyan érték, ami évszázadok küzdelmében csiszolódott keresztény erkölcsiségben és nemzeti keretekben.
Kocsis Máté felveti a kérdést a fent ismertetett rádió nyilatkozatában, hogy: „kik a felelősek azért, hogy Európa elvesztette biztonságát, amikor utat nyitott az illegális bevándorlásnak, és annak árnyékában sok száz ember vesztette életét terrortámadásokban?”
A helyzet ennél bonyolultabb. Naív elképzelés eredményt várni attól, amit itt idézettek tetejében javasol, hogy „szülessen végre olyan jelentés, amelyben meg kell nevezni a bűnösöket, akik utat nyitottak az illegális bevándorlóknak”. Az Európai Unió nem olyan fórum, ahol ha elhangzik – emberek, térjetek észhez, ebbe belepusztulunk mindannyian! – akkor történik is valami. A szabad piac elve szent, a termelés megköveteli a munkavállalók millióinak bevándoroltatását.

Minden áron, semmi nem érdekes, fő a profit.

*

A baj is sokkal több annál, mint a terrortámadásokban elveszett sok száz emberélet. Nemcsak az európai civilizáció omlik össze, de annak megalkotója, a fehér ember – mint a teremtésben egyik faj – semmisül meg dicstelen módon. – Hacsak nem ez a cél.
A francia forradalom nem a kezdete, de már a megvalósítás első brutális jelenete volt annak a beavatkozásnak, amely a korábbi európai elvek és hagyományok megtagadásával, változtatást hangoztató ideológiák érvényesítésével igyekezett elirányítani az emberiség szerves fejlődése menetét. Hirdeti ez a Törekvés a világ tudományos irányításának szükséges voltát, az eredményt igazoló forradalmak és háborúk jogosságát. A XX. századra két irányzat érett meg gyakorlati alkalmazásra. Két egymással ellentétes ideológia küzdőtere lett az emberi világ.
A Nyugaton kitermelt kommunizmus számillió ember feláldozásával sem vált az emberiség életformájává. A forradalom másik ideológiája tartósabbnak bizonyul, a liberalizmus a teknősbéka lassú, konok haladásával takarít el mindent, ami útját gátolja. A szocializmusnak is volt egy lassúvízpartotmos irányzata, a fábiánusok is alattomosan araszoltak a liberális terepen. Nem kell részletezni: egyaránt Isten-, haza-, család ellen nyomul valamennyi egy valamiféle utópia világa felé.
A liberalizmus lassan felőrölte a német földön, az amerikai megszállás árnyékában kiművelt kereszténydemokráciát. Schuman, Adenauer, De Gasperi voltak alapító atyái a nemzetállamok önkéntes társulása alapján megvalósulandó európai integrációnak, gazdasági vonatkozásban szociális gondoskodással a kizsákmányoló kapitalizmus ellenében. Mi lett ebből a kereszténydemokráciából az 1968-as párizsi diáklázadással elindított istenellenes, társadalomrom-bolás nyomán? A szociáldemokratákkal kormánykoalícióra lépve az európai civilizációt romboló invázió támogatójává lett.
A németországi Kereszténydemokrata Unió ma erős része az Európai Unió pártcsaládjának, az Európai Néppártnak [European People's Party], amit a kereszténydemokrata pártok alapítottak 1976-ban, amihez később konzervatív pártok és más jobbközép irányultságú pártok is csatlakoztak. Ma az Európa Parlament legnagyobb pártcsoportja az Európai Néppárt.
A német Kereszténydemokrata Unió ma már nem híve a nemzetállamok önkéntes társulása alapján megvalósuló európai integrációnak, teljesen átállt az azóta mindenre rátelepedett atlantizmus szolgálatába, annak legfőbb törekvése vállalására, az amerikai mintára épülő Európai Egyesült Államok megvalósítására. Ez a párt adja a támaszt Merkel kancellár részére, aki felelőse a három évvel ezelőtt megindult népáradat benyomulásának.
A nyugati országok nagyobb politikai pártjai csak külső megjelenésükben népképviseleti szervek. Csak nevükben viselik a korábbi ideológiai tartalmat. Megválogatják a tagságra jelentkezőket, a nagyon megfelelőket indítják a választásokon képviselőjelöltként. A képviselő a magas fizetés és kedvezmények ellenében tudja a feladatát. Azt is tudja, hogy ha szerepében eltér a hivatalos irányból, az karrierjének végét eredményezi. Ha nem okoskodik, a média által

támogatott párt fölemeli magas állami pozícióba, intézményekbe, vállalatok élére. Csak hinnie kell, szolgálnia kell a liberalizmus elveit.
Nehéz érzés lehet a Fidesz-KDNP EU-képviselőinek ilyen EU pártcsaládba tartozni.

*

Azért foglalkozunk kiemelten a német politikai helyzettel, mert – tetszik nem tetszik – Magyarországnak – akár a honfoglalás óta – folyamatosan a németség hatalmi helyzetére kellett figyelni. A geopolitikai azonosság adottságaira odafigyeltek Európa ellenségei is, amikor sorsunkat együtt kezelték a németekével.
Ha lesz valamikor megállása ennek a kontinentális elárasztásnak, annak fő szereplője Németország lesz. Ezért kell figyelni a németországi fejleményekre. A jelenlegi katasztrófapolitika megállítása, akár választások, akár lázadások, forradalmi események váltják ki, Németország nélkül nem sikerülhet.
Mondjuk ki, Németország politikáját és az ország tájékoztató iparát egy szélsőséges, németellenes, amerikai bázisú globalista elit uralja, birtokolja. Ezt nemcsak a német nép, de a német gazdaság, a német ipar is szenvedi. A német ipar ma menekül a keleti országokba. Energiája, ásványi alapanyaga természetes forrása Oroszország. Népe szenvedi a Merkel keblére ölelt és országára zúdított őskori ásatag képzeletvilág szellemi ürülékétől bódult torokvágó kultusznak, a minden európai hitre erkölcsre szennyáradatként zúduló fundamentalizmusnak a befogadását.
A türelmi időnek egyszer vége lesz.
A liberalizmusnak meg kell buknia ugyanazon okból, amibe belebukott ikertestvére, a kommunizmus. Látni lehet a hasonlatot az 1956 októbere előtti budapesti helyzet és a mai európai helyzet között. Mára megérett a helyzet valamilyen változásra, de a hatalom szilárdan áll, bízik szervezett fölényes erejében. Fasizmussal vádol minden ép megoldást, védelmébe veszi a nép ellenségeit. A megoldás nem lesz válogatós az eszközökben, ha túlfeszülnek az idegek – mindét oldalon.
Az eredeti kérdés az volt, hogy megállítható-e az illegális bevándorlás az Európai Parlamentben kifejtett követeléssel?
Ám ez csak egy kis része a nagyobb kérdésnek. A nagy kérdés az, hogy megállítható lenne-e az a folyamat, ami már elbukott a kommunizmus gyakorlatában?
Pontosabban: meddig lehet kísérletezni az emberi társadalom központi irányítása terveivel?

ÁDÁM
Szörnyű világ! – csupán meghalni jó
Nem sajnálandom, amit itt hagyok.
Ah, Lucifer! ki egykor ottan álltam
Az ember bölcsejénél, aki láttam,
Mi nagy jövő reménye ringa benne,

Ki annyi harcát mind végigcsatáztam,
Ez órjás síron, melyre gyászlepelt
A természet dobott, midőn merengek,
Első, utolsó ember a világon:
Szeretném tudni, hogy bukott fajom?
Nemes küzdésben, nagyszerűen-é,
Nyomorún-é, törpülve ízrül ízre,
Nagyság nélkűl és könnyre érdemetlen.
AZ ÚR
Mondottam, ember: küzdj és bízva bízzál! ***Csapó Endre***